

KRÓLOWA ANIOŁÓW

gazetka parafialna

6.04.1997 Wietrzo Nr 14 (75)

LIST APOSTOLSKI

TERTIO MILLENNIO ADVENIENTE

OBJA ŚWIĘTOGO

JANA PAWŁA II c. d.

III PRZYGOTOWANIE

WIELKIEGO JUBILEUSZU

17. *Każdy Jubileusz jest przygotowany w dziejach Kościoła przez Opatrzność Bożą.* Odnosi się to także do Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Przekonani o tym, spoglądamy z wdzięcznością i w poczuciu odpowiedzialności na wszystko to, co się dokonało w dziejach ludzkości od narodzenia Chrystusa, a w szczególności na wszystko to co się wydarzyło pomiędzy rokiem tysięcznym a dwutysięcznym. Jednak w sposób szczególny kierujemy spojrzenie wiary na nasze stulecie, starając się odnaleźć w nim to, co świadczy nie tylko o dziejach człowieka, ale także o działaniu Boga w tych dziejach.

18. W tym znaczeniu można stwierdzić, iż *Sobór Watykański II był opatrnościowym wydarzeniem, poprzez które Kościół rozpoczął swoje bliższe przygotowanie do Jubileuszu drugiego milenium.* Był to Sobór bardzo podobny do wszystkich poprzednich, a równocześnie tak bardzo od nich różny: Sobór skoncentrowany na tajemnicy Chrystusa i Jego Kościoła, a zarazem otwarty na świat. To otwarcie było ewangeliczną odpowiedzią na współczesne przemiany w świecie wraz ze wstrząsającymi doświadczeniami XX wieku, umęczonego przez pierwszą i drugą wojnę światową, obozy koncentracyjne i straszliwe eksterminacje. Wszystkie te wydarzenia ukazują, jak nigdy dotąd, że świat potrzebuje oczyszczenia, potrzebuje nawrócenia.

Często mniema się, że Sobór Watykański II oznacza nową epokę w życiu Kościoła. Jeżeli w pewnej mierze takie twierdzenie jest słuszne, to równocześnie trudno nie dostrzec, jak wiele ten Sobór czerpie z doświadczeń i przemysłów okresu przedsoborowego, zwłaszcza z dorobku myśli Piusa XII. W dziejach Kościoła "stare" i "nowe" zawsze są ze sobą głęboko zespolone. To co "nowe" wyrasta ze "starego", to co "stare" odnajduje w "nowym" swój pełniejszy wyraz.

Odnosi się to także do Soboru Watykańskiego II oraz do działalności Papieży z tym Soborem związanych, poczynając od Jana XXIII, poprzez Pawła VI, Jana Pawła I, aż do obecnego Papieża.

To, czego oni dokonali podczas Soboru i po jego zakończeniu - tak poprzez nauczanie jak nie mniej przez działalność każdego z nich - z pewnością wniosło znaczący wkład w przygotowanie tej nowej wiosny życia chrześcijańskiego, która powinna rozkwitnąć w Wielkim Jubileuszu, jeśli tylko chrześcijanie będą posłuszni działaniu Ducha Świętego.

19. Chociaż Sobór nie przybierał surowego stylu postępowania Jana Chrzyciela, który nad brzegami Jordanu nawoływał do pokuty i do nawrócenia, to jednak ujawnił w sobie coś z tego dawnego Proroka, ukazując z nową mocą współczesnemu człowiekowi Chrystusa, "Baranka Bożego, który głodzi grzech świata", Odkupiciela człowieka, Pana historii. Podczas Zgromadzenia soborowego Kościół, aby być w pełni wierny swemu Mistrzowi, poszukiwał własnej tożsamości, na nowo odkrywając głębię swej tajemnicy jako Ciało Chrystusa i Jego Oblubienica. Wstuchując się pilnie w słowo Boże, potwierdził powszechne powołanie do świętości, zatroszczył się o reformę liturgii, "źródło i szczyt" swego życia; zainicjował odnowę wielu dziedzin swej egzystencji w wymiarze powszechnym i Kościołów lokalnych; zajął się sprawą budzenia różnych powołań chrześcijańskich, zarówno świeckich jak i zakonnych, postugą diakonów, kapłanów i biskupów; odkrył na nowo w sposób szczególny kolegialność biskupów, uprzywilejowaną formę posługi pasterskiej sprawowanej przez nich w łączności z Następcą św. Piotra.

Sobór, w oparciu o tę gruntowną odnowę, otworzył się na chrześcijan innych wyznań, na członków innych religii, na wszystkich ludzi naszych czasów. Podczas żadnego innego Soboru nie mówiło się tak wyraźnie o jedności chrześcijan, o dialogu z religiami niechrześcijańskimi, o szczególnym znaczeniu Starego Przymierza oraz Izraela, o godności sumienia, o zasadzie wolności religijnej, o różnych tradycjach kulturowych, wśród których Kościół spełnia swoją misję, o środkach

NIEDZIELA 2 WIELKANOCY NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

Dz 4, 32 - 35

1 J 5, 1 - 6

J 20, 19 - 31

**Mów, Panie, bo
sługa Twój słucha!**

Czyt. I Św. Łukasz, autor Dziejów Apostolskich z entuzjazmem okazuje życie wspólnoty wierzących, ży-

jącej czynną miłością bliźniego. "Nikt z wierzących, których ożywił jeden duch i jedno serce, nie nazywał swoim tego co posiadał, ale wszystko mieli wspólne". Była to jednak tylko przejściowa forma życia. Dobra materialne są potrzebne, trzeba tylko umiejętnie nimi zarządzać, aby mieć z czego wspierać ubogich.

Czyt. II - Dla nas, stawiających z niepokojem pytanie o to, dokąd zmierza dzisiejszy świat, jak oprzeć się fali zła, bardzo ważne jest stwierdzenie św. Jana: *"Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat...A kto zwycięża świat, jeśli nie ten kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym."* Z wiary rodzi się miłość Boga i bliźniego, a miłość mocniejsza jest niż śmierć.

Ewang. - Jezus Chrystus, Mesjasz, Zbawiciel przygotowywał swoich uczniów do przyjęcia Jego misji. Do podjęcia tej misji zdolni są tylko ci którzy wierzą w Niego. Dlatego zjawia się po

swo- im zmartwychwstaniu, aby umocnić ich wiarę. Ukazuje im swoje ręce i bok, aby się przekonali, że jest tym samym, który wisił i umarł na krzyżu i którego dobrze znali przed śmiercią, gdy jeszcze

przebywał z nimi. Pośłannictwo, które

Jezus przekazuje swoim uczniom stanowi kontynuację tego pośłannictwa, które On sam otrzymał od Ojca. Polega zaś na odpuszczaniu grzechów. *"Pokój wam. Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone."*

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

Kochany Boże,
pozwól mi znowu dostrzec, jak mi się dobrze powodzi. Chciałbym być wdzięczny, a nie wciąż żądać więcej. Daj mnie i wszystkim innym siłę do dzielenia się również najdroższymi nam rzeczami i pokaż nam, że nie liczy się majątność, a serce. Amen.

ZWIASTOWANIE PAŃSKIE

W promieniach zorzy

zbawienia
Zwiastuje anioł Dziewicy,
Że już się spełnią proroctwa
I świat ogarnie wesele.

Bo Syn przedwieczny, zrodzony
Przez Ojca, Władcę wieczności
Przechodzi czasu granice
I ziemską Matkę wybiera.

Przyjmując ciało człowiecze
Ofiarą stał się grzeszników,
By krwią niewinną oczyścić
Skalanych winą nędzarzy.

Z hymnu z Jutrznii na Uroczystość Zwiastowania

KRÓLOWA ANIOŁÓW Wydaje parafia Św. Michała Archaniola w Wietrznie

Z życia parafii

☐ Dziś tj 6.04. po południu o godz. 16⁰⁰ Nabożeństwo do Jezusa Miłosiernego. Nowenna do Ducha Świętego przed bierzmowaniem, Różaniec, zmiana tajemnic różańcowych, po nabożeństwie, około godz. 17⁰⁰ zebranie Rady Parafialnej. ☐ Jutro, w poniedziałek 7.04 Uroczystość Zwiastowania Pańskiego przeniesiona w tym roku z 25 marca ze względu na Wielki Tydzień. ☐ W środę Nowenna Nieustająca. Hołd Matce Bożej składa Młodzież kl VII i VIII ☒ We czwartek, 10.04. o godz 17⁰⁰ spowiedź młodzieży kl VII i VIII świadków i rodziny przyjmujących Sakrament Bierzmowania.

☐ W sobotę o godz. 15⁰⁰ w kościele parafialnym w Bóbrce udzieli Sakramentu Bierzmowania młodzieży z Bóbrki, Równego i Wietrzna, Ks. Abp Metropolita Przemyski Józef Michalik. U nas Mszy św. nie będzie

☐ **Rocznice Chrztu św. obchodzą:** 7.04 Zenobia Jaracz, Stefania Piotrowska, Bernardetta Szwałd, 8.04 Piotr Wyszowski; 9.04 Jadwiga Albrycht, Danuta Mackoś, Maria Sajdak, Maria Zborowska; 11.04 Leonia Guzik; 12.04 Aneta Baniak, Zbigniew Mikosz; 13.04 Michalina Rak; **Dzięki składamy Panu Bogu Naszemu.** ☒ **Rocznica śmierci:** 8.04 + Jan Mazur; 9.04 + Katarzyna Kołacz, + Stanisław Michalczyk; 11.04 + Mieczysław Kozubał; 12.04 + Tadeusz Kocur, + Józefa Kozubał; **Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie...**

☐ **W kościele sprzątali:** Wanda Matełowska, Kazimiera Kamińska, Lucyna Dudzik i Stanisław Nawrocki. **Bóg zapłać!** ☒ **Ofiarę na potrzeby kościoła złożyli:** 1. M i J. Malinowscy - 50 zł. **Bóg zapłać!**

Msze św. w tym tygodniu: 22.03 do 21.04 + Zygmunt i Zbigniew Gruszczyński, gregorianka ; 10.04 + Tadeusz Kocur

SAKRAMENT BIERZMOWANIA

Sakrament bierzmowania wraz z chrztem i Eucharystią należy do "sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego", którego jedność powinna być zachowywana. Należy zatem wyjaśniać wiernym, że przyjęcie tego sakramentu jest konieczne jako dopełnienie łaski chrztu. Istotnie, "przez sakrament bierzmowania (ochrzczeni) jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronięcia jej".

1. Bierzmowanie w ekonomii zbawienia

W *Starym Testamencie* prorocy zapowiadali, że Duch Pana spocznie na oczekiwanym Mesjaszu ze względu na Jego zbawcze posłanie. Zstąpienie Ducha Świętego na Jezusa, kiedy Jan udzielał Mu chrztu, było znakiem, że jest On tym, który miał przyjść, że jest Mesjaszem, Synem Bożym. Jezus poczęty za sprawą Ducha Świętego urzędując całe swoje życie i całe swoje

posłanie w pełnej jedności z Duchem Świętym, którego Ojciec daje Mu "z niezmierzonej obfitości".

Ta pełnia Ducha nie miała pozostać jedynie udziałem Mesjasza, ale miała być udzielona *całemu ludowi mesjańskiemu*. Chrystus wielokrotnie obiecywał wylanie Ducha. Spełnił najpierw tę swoją obietnicę w dniu Paschy, a następnie w sposób bardziej zdumiewający w dniu Pięćdziesiątnicy. Apostołowie napelnieni Duchem Świętym zaczynają głosić "wielkie dzieła Boże", a Piotr oznajmia, że to wylanie Ducha jest znakiem czasów mesjańskich. Ci, którzy wówczas uwierzyli słowom Apostołów i pozwolili się ochrzcić, otrzymali z kolei dar Ducha Świętego.

Od tego czasu Apostołowie, wypełniając wolę Chrystusa, przez wkładanie rąk udzielali neofitom daru Ducha Świętego, który uzupełniał łaskę chrztu... Bardzo wcześnie do gestu wkładania rąk dodawano namaszczenie krzyżem, aby lepiej wyrazić dar Ducha Świętego. *Katechizm Kościoła Katolickiego*

Rozmyślanie o mojej Ojczyźnie

Jaki ustrój ?

Wpaja się nam od kilku lat, że ustrój państwa może być albo demokratyczny albo totalitarny, pierwszy jest dobry i nowoczesny, drugi jest zły i przestarzały. Mówi się więc, że zostawiliśmy już totalitaryzm, a wkroczyliśmy do raj. Tymczasem taki podział jest ewidentną manipulacją obliczoną na ignorancję przeciętnych obywateli. Już przed dwoma i pół tysiącem lat zwrócono uwagę, że są różne formy ustrojowe, z których jedno są zdrowe, a inne zwyrodniałe. Ustroje należy dzielić według kryterium - czy są zdrowe, czy zwyrodniałe, a nie czy są demokratyczne lub totalitarne.

W czym więc rzecz ?

Człowiek w większym stopniu stworzony jest do życia społecznego niż pszczoła czy mrówka. Grecy tak daleko przeszli się tym faktem, iż twierdzili, że ten kto chce się zadowolić wyłącznie życiem prywatnym, jest "idiotą" (wskazuje na to etymologia słowa *idios*), a kto siebie wynosi ponad innych to "kretyn" (*kreiton he anthros*). Normalny człowiek dla normalnego życia i normalnego rozwoju musi żyć wspólnie z innymi ludźmi. Oznacza to równocześnie, że od sposobu zorganizowania się społeczeństwa, czyli od ustroju, zależy jacy będą ludzie: czy będą mali i podli, czy też wielcy i wspaniałomyślni. Dlatego ustroje promujące małość i podłość nazywano zwyrodniałymi, ponieważ ludzie żyjąc w takich ustrojach - chcąc nie chcąc wyrodniają. Natomiast ustroje promujące szlachetność i uczciwość nazywano zdrowymi.

Jakie są owe ustroje zwyrodniałe? Jest nią tyrania, a także oligarchia, a wreszcie...i tu pewnie wiele osób się zdziwi - demokracja. Zwyrodnienie bierze się stąd, że celem ustroju zwyrodniałego nie jest dobro wspólne, czyli

osobowe dobro każdego człowieka, ale celem jest dobro samych rządzących; czy to będzie jeden, czy grupa, czy nawet większość. Ci rządzący, lekceważąc dobro wspólne, gardzą wszystkimi, którzy do nich nie należą; nie tylko gardzą, ale na swój użytek przeciwko innym ustawiają prowadzanie, edukację, finanse. Zwyrodniałe państwo legalizuje oraz instytucjonalizuje zło, co w efekcie sprawia, że uczciwy i prawy człowiek jest dla takiego państwa zagrożeniem. Więc albo się go niszczy, albo wypędza (banicja), albo stara się przekupić. Faworyzowane są tylko postawy zwyrodniałe. Zło staje się regułą moralności, obyczaju i prawa. I nie ma znaczenia czy o kierunku, w którym potoczą się dzieje narodu, zadecyduje jeden człowiek, grupa czy większość; znaczenie ma to - czy cel jest dobry, czy zły. Jeśli jest zły, to państwo jest wykołone. Tak właśnie uważali Grecy, a ich pogląd został zasymilowany przez Kościół katolicki. Teraz rozumiemy dlaczego Jan Paweł II wielokrotnie ostrzegał przed totalitaryzmem demokracji; bo niesie ona niebezpieczeństwo zanegowania osobowego dobra każdego człowieka, szczególnie, gdy ta demokracja jest faktycznie oligarchią, a więc manipulowana jest przez grupy bogaczy, zwanych w Polsce nomenklaturą. Zdrowy ustrój to taki, który stoi na straży dobra wspólnego, czyli dobra każdego człowieka. Niezależnie od tego czy rządzi jeden (monarchia), grupa (arystokracja) czy większość (politeja). Ustrój taki rozpoznamy po tym, czy kieruje się podstawowymi prawami ludzkimi, do których należą: prawo do zachowania życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci, prawo do przekazywania życia w rodzinie i prawo do osobowego rozwoju w prawdzie. Jeśli w jakimś państwie sankcjonuje się zabijanie, jeśli niszczy się i podważa autorytet rodziców, jeśli legitymizuje kłamstwo, to w rzeczywistości takie państwo przestaje być państwem, a staje się zinstytucjonalizowanym systemem czynienia zła. Biada wówczas człowiekowi. Bacznie więc na to, jaka ma być Polska, jakie ma być państwo, jest obowiązkiem każdego z nas, ponieważ każdego z nas dotykają skutki zaprowadzonego ustroju, który może być życiodajny jak źródłana woda, ale może też być też chorobotwórczy jak kwaśny deszcz.

Czy Polska się obroni przed zatruciem? Oto pytanie, jakie dziś nieustannie zadaje wielu z nas